

BURKAT (4) *sb m*

a *pochylone*.

sg N burkåt (2). ◇ L burkåcie (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Uczta, biesiada urządzana przez czeladników (towarzyszy cechowych) dla majstrów (4) : Szynkowe te Rzemiołła máią obyczáie/ Iáko w Cechu wftawią/ ták káždy przedáie. Poydzielzli do Rymárzá/ drogie Vzdy/ Torki [!] Dzełięć [!] złotyeh wyrobi/ z iedney Krowiey łkorki. Mowią: Pánowie Sláchtó/ łtrawiłem w Burkåcie/ Nagrodzcie mi to zálie/ dobrą zbroię maćie. *BielSat Cv [idem BielRozm 17], Cv marg; BielRozm 17, 17 marg; [Item quod symposia seu convivio (alias burkaty) attinet, quae socij bis in anni spatio magistris contubernij sellatorij conferre de more solebant PrawKraK 558].**

AKtt